

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Quarto Kalend. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

dat, quòd cum diuerſe ſint Cœnobitarum Regulae, vt S. Baſilij, Be-
 nedicti & Franciſci, ſub eius tamen Regula, quam vnicam tantum
 ſcripſit, eamque Monialibus (vti ben è probat noſter Laurêt. Landt-
 meter) plus quam 50. Religioſos Ordines militare: inter quos, poſt
 genuinam eius ſobolem, Canonicos Regulares, neſcio an alius præ
 noſtro Præmonſtratenſi, ſit magis ei vterinus; vt pote quem è cælo
 ad terram deſcendens, Chriſto genuit. Extant pulcherrimæ & de-
 uotiſſimæ ad eum Litanie, à ſede Apoſtolica olim approbatæ, &
 nuper iuſſu R. D. Hadriani Stalparis Prælati noſtri Tungerloenſis
 typis Verduffij Antuerpiæ reimpreſſæ; quæ pio affectui erga hunc
 magnum Eccleſiæ Doctorem, & tot Religioſorum Ordinum Pa-
 rentem augendo, mirificè inferuiunt. Mira ſunt quæ de eodem in
 ſua Africa narrat Ioan. Bap. Gramaye, quæ apud eum Lectôr vi-
 deat, & examinet. Plura forſitan ego alibi.

Com-
 ment. in
 Reg. S.
 Auguſt.

Quarto Kalend. Septemb.

29.
 Auguſt.

In Anglia S. Sebbi Confefſoris, & Orientalium
 Saxonum Regis, qui relictis ſæculi pompis, to-
 tum ſe Deo mancipauit.

Vide cap.
 58 Apoc.
 Spir. fol.
 271.

Non vnum olim vt hodie, ſed diuerſos Reges habuit An-
 glia, qui diuerſis illius Inſulæ præerant prouincijs & po-
 pulis, Reguli potiùs dicendi quàm Reges, prout etiam in
 Hybernia moris erat. Erat in Anglia rex Aquilonarium
 Saxonum, erat Auſtraliũ, erat Occidentaliũ, erat & Orienta-
 liũ, de quibus ſingulis vide Bedam in hiſtoria ſuæ gentis. Ori-
 entalibus autem Saxonibus præfuit hic ſanctus Sebbi, teſte eodem Be-
 da, qui l. 4. c. 11. plura de eo refert, ex quo ceteri.

Conſiderat verò aliquando idem Beda hos Saxones veluti popu-
 lum diſtinctum ab Anglis, vt l. 1. c. 15. Aduenerant, inquit, in Britan-
 niam (ita poſtea Anglia dicta eſt, quæ prius Albion vocabatur, cum
 Auſtralẽ eius partẽ Britones qui ex Aremorico Gallia tractu vena-
 rant, occuparent) de tribus Germaniæ populis fortioribus, id eſt, Sa-
 xonibus, Anglis, & Jutis. ita nãque legendũ eſt iuxta manuſcriptos
 codices, non, Vitis. Alibi tamen, vt l. 2. c. 2. 5. 9. & 22. Saxonum no-
 men:

men adeo latè accipit, vt ipsos etiam Anglos complectatur: Anglorum siue Saxonum gens, inquit, inuitata à rege Witigerno, Britanniam tribus longis nauibus aduehitur. vnde frequens apud veteres scriptores, Anglo-Saxonum appellatio, ex quibus oriundi fuerunt, Willibrordus, Suitbertus, Bonifacius, Eobanus, Athalarius & alij primi Germanorum, Frisiorum & Barauorum Apostoli.

Præter Saxones, Anglos & Jutas, insuper Frisij seu Frisones ex Germania in Britanniam eo ipso tempore transferunt, vt Procopius l. 4. de bello Gothico testatur. Quem locum ex m. s. Codice Bibliothecæ regiæ Parisiensis à Francisco Pithæo integrè depromptum, vide in Britannia Guilielmi Camdeni.

Quod autem scribat Beda, hunc sanctum Regem paulo ante mortem habitum monasticum per manus Episcopi Londinensis induisse, nota Lector antiquissimam esse eam consuetudinem etiam apud Reges & Principes sub mortem vestem monasticam petere, induere, & in ea tumulari, ita de Manuele Comneno Imp. Constantinopolitano tradit Nicetas Choniates. de Theodoro Lascari iuniore Imperatore, Nicephorus Gregoras. de Andronico iuniore item Imperatore, idem Nicephorus l. 9. Fecerunt id ipsum post Wambam Hispaniarum regem, cui in infirmitate constituto anno 680. de consilio Episcoporum idem factum fuit, Iacobus & Alfonsus Aragoniæ, Fredericus & Robertus Siciliæ reges, sicut & Martinus IV. & Gregorius IX. Pontifex Max. qui primus habitum S. Francisci dicitur induisse, seque cum eo sepeliri mandasse. Sepultus est in eadem Franciscana veste superioribus annis, vt ipse viuus petierat, Albertus Pius Belgarum princeps laudatissimus. de quo factò, verè dicere possum:

1.7. An.

1. hist.
Rom.

Henr.
Sed in c.
15. vitæ
S. Francif.

Admirare orbis, mecumque stupefiscito calum;

Qui latet hoc vili regmine, quantuserat!

Austriadum Belgique caput, qui totius orbis

Et caput & Rector, si voluisset, erat.

Suspiciate hoc Reges. numquam magis ille superbit,

Numquam ante Albertus, plus in honore fuit.

Nempe humilis saccus, Tyrio præ murice fulget:

Et magis aurata veste, lacerna micat.

Ac licet indigna hæc videatur Principe: nulla

Dignior esse potest Principe, nulla Duce,

Non auro irradiat: verum virtute superba est,

Quaque

Quaque minus pretij, plus pietatis habet.

Secuta est maritum suum *Isabella Clara Eugenia*, quæ à morte amantissimi coniugis sui, habitum tertiæ Regule S. Francisci religiose induit, in eoque sanctissimè viuit, atque vt diu viuat, & æternùm viuat, omnes Belgæ mecum vouent.

S E P T E M B E R.

Tertio Nonas Septemb.

In Monasterio Stabuleto, depositio S. Remacli
Episcopi & Confessoris.

3.
Septem.
Vide cap.
34. Apot.
Spir. fol.
185.

Multa de hoc S. Episcopo refert Ioan. Chappeau. tom. 1. & 2. Chronici Episcoporum Leodiensium; quæ apud eum vide. Est verò *Stabuletum* (ad quod S. Remachus solitudinis amans, Episcopatu abdicato, sponte secessit anno 653. vbi & quiescit) Monasterium Ordinis S. Benedicti, à S. Sigeberto Franciæ & Austrasiæ rege in Silua Arduenna ædificatum, cui hodie præest Princeps & Episcopus Leodiensis, in cuius diocesi situm est.

Stabulo.

Sexto Idus Septemb.

3.
Septem.

Natiuitas beatissimæ semper Virginis Dei genitricis Mariæ.

Vide cap.
11. Apot.
Spir. fol.
78.

Merito Sanctissimæ huius Virginis Natiuitas, publico festo fidelibus solemniter est; ea enim (vt canit Ecclesia) gaudium annuntiauit vniuerso mundo: ex qua ortus est sol iustitiæ Christus Deus noster; qui soluens maledictionem, dedit benedictionem; & confundens mortem, donauit nobis vitam sempiternam. Quantum autem ex historijs Ecclesiasticis compertum haberi potest, à Concilio Ephesini temporibus, in quo execranda illa Nestorij hæresis

G

sis